

یک تجربه، یک درس

کودکی خواب‌آلود

افسانه مهرآرا

مربی مرکز آموزش بهورزی
دانشگاه علوم پزشکی لرستان

امیرعلی بازوند

کارشناس مبارزه با بیماری‌ها
دانشگاه علوم پزشکی لرستان

اهداف آموزشی

امید است خوانندگان محترم پس از مطالعه این مطلب:

لزوم آشنایی با علائم مسمومیت در کودکان را درک کنند.

اهمیت حفظ خونسردی و انجام اقدام‌های فوری در مواجهه با مسمومیت

کودکان را شرح دهند.

قرصی که داشت نگاهی انداخت و گفت: نصف قرص من نیست.

پرسیدم چه قرصی مصرف می‌کنید؟ گفت متادون مصرف می‌کنم و عصر در خانه شما نصف قرص را خوردم الان اما نصفه دیگرش توی بسته نیست! ظاهراً نصف دیگر قرص روی فرش می‌افتد و پسر من آن را به دهان گذاشته و می‌خورد...

بلافاصله مبین را به اورژانس رساندیم. خدا را شکر ماجرا با حضور بموقع در اورژانس و اقدامات پزشکی خطر رفع شد و من منتظر بودم با اجازه پزشکان پسر من را ترخیص کرده و به خانه ببرم.

توصیه‌هایی برای پیشگیری از مسمومیت اتفاقی کودکان

- داروها و مواد سمی را دور از دسترس کودکان قرار دهیم.
- در طول روز از بچه‌ها و عادات روزمره آن‌ها غافل نشویم.
- در مورد حوادث در کودکان و سایر مطالب آموزشی، مطالعه بیشتری داشته باشیم.
- آموزش کیفی نحوه پیشگیری از حوادث بخصوص به والدین و مراقبان کودک در خانه‌های بهداشت و سایر مراکز بهداشتی را جدی بگیریم.
- آموزش عملی نحوه برخورد با کودک مصدوم و حادثه دیده به جمعیت تحت پوشش و والدین کودکان امری ضروری است.
- دقت به رفتارهای غیرعادی کودکان، حفظ خونسردی و اقدام سریع و صحیح از موارد مهم در برخورد با کودک مصدوم است.
- آشنایی خانواده‌ها با تلفن اورژانس ۱۱۵ و تماس در موارد ضروری به نجات فرد مصدوم کمک زیادی خواهد کرد.

آخر شب است و در سالن انتظار اورژانس منتظر ترخیص پسر من هستم. برای چندمین بار اتفاق امروز مثل فیلمی از جلوی چشمانم می‌گذرد.

مهمان سرزده داشتیم و من در حال تدارک غذا بودم. پسر من، مبین دوسال و نیمه، در اتاق پذیرایی کنار شوهرم و مهمانان مشغول بازی بود. آن‌ها هم گرم صحبت و خوردن چای و میوه بودند.

مبین طبق عادت هر روزه‌اش مدتی بعد از بازی توی پذیرایی خوابش گرفت و گوشه‌ای خوابید تا یکی دوساعت بعد سرحال و قهقهه بیدار شود. اما بر خلاف روزهای دیگر خوابش طولانی شد، جوری که برای خوردن شام به زحمت بیدارش کردم. بعد بیدار شدن هم سرحال نبود.

وقتی متوجه شدم گاهی در حرکت تعادل ندارد فکر کردم به خاطر خواب‌آلودگی است. آبی به سرو صورتش زدم اما فایده‌ای نداشت. بی‌حالی مبین فکرم را مشغول کرد. از پدرش پرسیدم: کنار مبین بودی؛ اتفاق خاصی برایش نیفتاد؟ چیزی نخورده؟ گفت: نه.

کمی در اتاق چرخیده و بازی کرده و بعد طبق عادت هر روز خوابیده است. سفره شام را چیدم ولی مبین همچنان سرحال نبود و شام نمی‌خورد. به دنبال یافتن علت بی‌حالی پسر من بودم.

چون دانشجوی دوره کاردانی بهورزی هستم مطالب درسی «حوادث در کودکان» را توی ذهنم مرور کردم: «چنانچه بطور ناگهانی و بدون هیچ سابقه‌ای، حال عمومی کودک خوب نبود؛ به مسمومیت شک کرده و محیطی که کودک در آن بوده را برای یافتن عامل احتمالی مسمومیت واریسی کنید».

دوباره از شوهرم پرسیدم: مطمئنی مبین چیزی نخورده؟ از مهمان هم پرسیدم. هر دو گفتند: نه... مهمان اما یکبار دست در جیب کتش کرد، به ورق